

1255.

**ORZECZENIE Nr 48
MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO**

z dnia 25 sierpnia 1950 r.

w sprawie przejścia przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i 7 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 pkt. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 212)

orzeka się:

na własność Państwa przechodzą przedsiębiorstwa 66 firm, wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych we właściwych Wojewódzkich Dziennikach Urzędowych na podstawie zarządzeń

Przewodniczących Wojewódzkich i Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw i co do przedsiębiorstw tych nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie, określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami.

Przedsiębiorstwa firm, wymienionych w załączniku, przechodzą na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań, za wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO **E. Stawiński**

Załącznik do orzeczenia Nr 48 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 25 sierpnia 1950 r. (poz. 1255).

Lp.	Lp. wykazu	Nazwa przedsiębiorstwa i siedziba	Przedmiot działania
1	42	Elektryczne Zakłady Ceramiczne — Wilamowice.	wyrób ceramiki
2	260	Otto Weber — Łódź, ul. Podgórna 17.	wyrób mebli
3	187	Max Handke, Zakład Stolarski — Aleksandrów, ul. 11 Listopada 14.	wyrób mebli
4	70	Cegielnia Parowa Goldman — Marusze, pow. Rybnik.	wyrób cegły
5	73	Cegielnia Parowa. Karol Ullmann — Brzezinka, pow. Katowice.	wyrób cegły
6	74	Cegielnia E. i W. Tomsik — Bobrowniki, pow. Tarnowskie Góry.	wyrób cegły
7	75	Cegielnia Parowa. Zipser — Czechowice.	wyrób cegły
8	59	Dampfziegelei. Thim — Łączki, pow. Niemodlin.	wyrób cegły
9	60	Dampfziegelei. F. Langosch — Opole, ul. Niemodlińska 36.	wyrób cegły
10	61	Dampfziegelei. A. Mluddek — Racibórz, ul. Łódzka 99/101.	wyrób cegły
11	62	Dampfziegelei, Franz Pason — Opole, ul. Oleska 10.	wyrób cegły
12	63	Dampfziegelei. König Hermann — Sławice, pow. Opole.	wyrób cegły
13	64	Dampfziegelei. Seifert u. Hasse — Byczyna, pow. Kluczbork.	wyrób cegły
14	65	Dampfziegelei. Oberweiden — Wierzbica Polska, pow. Kluczbork.	wyrób cegły
15	66	Niklisch u. Poln Goldmoor dawn. Tholers Tonwerke — Opole, ul. Dwernickiego 11, Sztydlów, pow. Niemodlin. Fabryka Kafli i Dachówek w Lubieniu.	wyrób cegły i dachówek
16	67	Ziegelei u. Klinkerwerke. Gebr. Langosch — Szczepanów, pow. Niemodlin.	wyrób cegły i klinkieru
17	68	Dampfziegelei. Jork Luthge — Racibórz, ul. Plania 9/11.	wyrób cegły
18	69	Dampfziegelei. Erich Scholz — Wesele, pow. Niemodlin.	wyrób cegły i dren
19	71	Ziegelei. Ewald Fritz — Opole, Oddział Rotuz, pow. Opole.	wyrób cegły, dren, dachówek i klinkieru
20	72	Herzoglich - Württembergische Dampfziegelei — Pokój, pow. Opole, oddział — Zieleniec, ul. Namysłowska 1, pow. Opole.	wyrób cegły, dren i dachówek
21	74	Elektrische Ziegelei. E. Fritz — Opole, oddział Komprachcice.	wyrób cegły i dren
22	75	Dampfziegelei. Graf Henckel von Donnersmarck — Miedary, pow. Bytom.	wyrób cegły i klinkieru
23	77	Dampfziegelei u. Klinkerwerke. J. Kutz — Paczków, pow. Nysa.	wyrób cegły maszynowej, dziurawki
24	79	Kalkindustrie. E. Salzbrunn — Tarnów śląski, pow. Opole.	wydobywanie kamienia wapiennego i wyrób wapna palonego
25	81	Kalkindustrie. Graf H. Strachwitz — Izbicko, pow. Strzelce Opolskie.	wydobywanie kamienia wapiennego i wyrób wapna palonego
26	82	Kalkindustrie. Graf Hyacent Strachwitz — Kamień Wielki, pow. Strzelce.	wydobywanie kamienia wapiennego i wyrób wapna palonego
27	83	Madelungsche Kalk-Industrie — Odmęt i Zakrzów, pow. Strzelce Opolskie.	wydobywanie kamienia wapiennego i wyrób wapna palonego
28	84	Johann Brosig — Kunów, pow. Nysa.	obróbka granitu

Lp.	Lp. wy-kazu	Nazwa przedsiębiorstwa i siedziba	Przedmiot działania
29	85	Vereinigte Ost — u. Mitteldeutsche Zement — Aktiengesellschaft zu Oppeln — Opole, oddziały: Strzelce, Gogolin, Gorażdze, Szymiszów, pow. Strzelce, Tarnów Śląski, pow. Opole.	wydobywanie kamienia wapiennego i wyrób wapna palonego
30	86	Oberschlesische Tondachstein - Fabrik. Wiesner — u. Co. G. m. b. H. — Niemodlin, ul. Opolska 2.	wyrób dachówki
31	93	Dampfziegelei, Graf von Franken - Siersdorf Aubach — Krępa, gm. Zdzeszowice.	wyrób cegły i dachówki
32	99	Cegielnia Parowa. Engelein — Maciejowice.	wyrób cegły
33	111	Geppersdorfer Granitwerke G. m. b. H. — Opole,	kamieniołom granitu
34	112	Fabryka Kafli i Pieców. Bruno Redner — Nysa, ul. Jagiellońska 33.	wyrób kafli
35	98	Tonwerk-Dampfziegelei, Dominik Pietrzak — Dąbrowa, pow. Niemodlin.	wyrób cegły, rur dreniarskich
36	102	W. Thust K. G. Gross Kunzendorf — Kunów, pow. Nysa.	przetwarzanie marmurów i granitów
37	133	Cegielnia Parowa — Krępa, gm. Zdzeszowice, pow. Strzelce.	wyrób cegły
38	144	Fabryka Papy Dachowej i Płyt Izolacyjnych „Vedag” — Opole, ul. Odskok 9.	wyrób papy dachowej i płyt izolacyjnych
39	147	E. Kleinschmidt. Steinbrüche in Nitrowitz u. Starowitz — Nietrowice, pow. Grodków.	wydobywanie granitu
40	90	Pazurek u. Co — Dziergowice, pow. Koźle.	kopalnia piasku polnego
41	91	G. Franke u. Brüder — Krośnica, pow. Nysa.	obróbka granitu i marmuru
42	92	Paul Kielow — Gierałtowice, pow. Nysa.	obróbka granitu
43	93	Józef Kunert — Kunów, pow. Nysa.	rżnięcie marmurów
44	94	Otto Elpelt — Kunów, pow. Nysa.	obróbka marmuru
45	95	Józef Hauke — Kunów, pow. Nysa.	obróbka marmuru
46	96	Józef Adolf — Kunów, pow. Nysa.	obróbka granitu i marmuru
47	97	Herman Böhm — Kunów, pow. Nysa.	obróbka marmuru
48	98	Alfred Marke — Kunów, pow. Nysa.	kamieniołomy
49	99	Scheithauer u. Co — Kunów, pow. Nysa.	obróbka granitu i marmuru
50	100	Oskar Buchmann — Kunów, pow. Nysa.	kamieniołomy
51	101	Grasser Steinbruchbetriebe. Loesch u. Co — Grasz, pow. Niemodlin.	eksploatacja kamieniołomu bazaltu
52	103	Pelz Józef jun. — Kunów, pow. Nysa.	obróbka granitu i marmuru
53	104	Cegielnia Parowa. Skalec — Gortatów, pow. Kluczbork.	wyrób cegły
54	107	Cegielnia. Fr. Pason i H. König — Opole, ul. Dwernickiego 11.	wyrób cegły
55	111	Cegielnia Parowa hr. Reitswitz — Wierzbica Polska, pow. Kluczbork.	wyrób cegły
56	153	Cegielnia Parowa. Fr. Habel — Prudnik.	wyrób cegły
57	160	Kafłarnia Prudnicka — Biała Nr 20 pow. Prudnik.	wyrób kafli
58	28	Klinkiernia — Potoka gm. Sieraków, pow. Lubliniec.	wyrób klinkieru
59	27	Schramm Hugo. Cegielnia — Głubczyce.	wyrób cegły
60	53	Möbel — Bau — u. Sarg — Tischlerei — Czarnoślesie 113.	wyroby stolarskie
61	102	Alfred Kuneck. Bau — u. Möbel — Tischlerei — Świdnica, ul. Pułaskiego 43.	wyroby stolarskie
62	105	A. Lempert. Tischlerwaren — Świdnica, ul. Westerplatte 44.	wyroby stolarskie
63	856	Möbelfabrik. Gebr. Steiner — Świebodzice, Plac Dworcowy, pow. Świdnica.	wyrób mebli
64	1003	Wollwäscherel, Carl Heine — Czerwieńsk n/Odrą.	pralnia wełny
65	3566a	Georg Wiegandt. Spritzlackieranstalt Sandbläserel — Szczytna, ul. Leśna 3, pow. Kłodzko.	piaskarnia i lakiernia
66	55	Baugeschäft, Sägewerk u. Bautischlerei — Gorce — Boguszew, ul. Piaskowskiego 18, pow. Wałbrzych.	stolarnia budowlana

Wyżej wymienione przedsiębiorstwa zostały zamieszczone w wykazach, ogłoszonych w Dziennikach Wojewódzkich i Urzędowych:

- Lp. 1 — w Krak. Dz. Woj. z 1946 r. Nr 27, poz. 151,
 Lp. 2 — w Dz. Urz. Zarządu Miejskiego w Łodzi z 1946 r. Nr 7,
 Lp. 3 — w Łódzkim Dz. Woj. z 1946 r. Nr 18, poz. 135,

Lp. 4—7	—	w Śląsko-Dąbr. Dz. Woj.	z 1946 r. Nr 29, poz. 520,
Lp. 8—30	—	" " " "	z 1947 r. Nr 4, poz. 37,
Lp. 31—34	—	" " " "	z 1947 r. Nr 9, poz. 101,
Lp. 35—36	—	" " " "	z 1947 r. Nr 11, poz. 113,
Lp. 37—38	—	" " " "	z 1947 r. Nr 11, poz. 115,
Lp. 39	—	" " " "	z 1947 r. Nr 12, poz. 123,
Lp. 40—52	—	" " " "	z 1947 r. Nr 12, poz. 124,
Lp. 53—55	—	" " " "	z 1947 r. Nr 13, poz. 135,
Lp. 56—57	—	" " " "	z 1947 r. Nr 13, poz. 137,
Lp. 58—59	—	" " " "	z 1947 r. Nr 14, poz. 145,
Lp. 60—62	—	w Wrocł. Dz. Woj.	z 1946 r. Nr 9, poz. 118,
Lp. 63	—	" " " "	z 1946 r. Nr 11, poz. 131,
Lp. 64	—	" " " "	z 1947 r. Nr 1, poz. 1,
Lp. 65	—	" " " "	z 1947 r. Nr 4, poz. 19,
Lp. 66	—	" " " "	z 1949 r. Nr 13, poz. 68.

1256.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO z dnia 6 września 1950 roku w sprawie nadania statutu Głównemu Instytutowi Włókiennictwa.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2 oraz art. 15 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388) zarządza się, co następuje:

§ 1. Głównemu Instytutowi Włókiennictwa — utworzonemu zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. nadaje się statut w brzmieniu, ustalonym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lipca 1948 r. w sprawie nadania statutu tymczasowego Głównemu Instytutowi Włókiennictwa.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER PRZEMYSŁU LEKKIEGO **E. Stawiński**

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 6 września 1950 r. (poz. 1256).

S T A T U T

Głównego Instytutu Włókiennictwa

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Główny Instytut Włókiennictwa, zwany dalej w skróceniu: „Główny Instytut” działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Włókiennictwa oraz niniejszego statutu.

§ 2. 1. Główny Instytut posiada osobowość prawną.

2. Główny Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę Głównego Instytutu w otoku.

§ 3. Siedzibą Głównego Instytutu jest miasto Łódź.

§ 4. Zadaniem Głównego Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu rozwój produkcji przemysłowej w dziedzinie włókiennictwa, a w szczególności:

1) organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych dla stworzenia podstaw zarówno teoretycznych jak i praktycznych dla nowych działów produkcji lub nowych metod wytwarzania i organizacji pracy,

2) śledzenie postępu technicznego i naukowego oraz udzielanie opinii w sprawach, związanych z postępowaniem wiedzy i techniki,

3) udoskonalanie i usprawnianie metod już stosowanych w przemyśle,

4) inicjowanie nowych działów produkcji i współpraca przy ich organizowaniu,

5) przeprowadzanie ekspertyz, zleconych prac technicznych i naukowo-badawczych,

6) kształcenie przyszłych naukowców dla potrzeb własnych i innych instytutów naukowych oraz kształcenie personelu przemysłu w zakresie nowych metod lub nowych gałęzi przemysłu, nie uwzględnionych w programach szkolnictwa,

7) współpraca ze szkołami wyższymi, innymi instytucjami i osobami i powierzanie im do opracowania specjalnych zagadnień w obrębie ich własnych pracowni lub instytutów,

8) współdziałanie w pracach zbiorowych, organizowanych przez inne instytuty, pracownie szkół wyższych i in-

nych ośrodków badawczych w celu rozwiązania bardziej złożonych zagadnień,

9) nawiązywanie i utrzymywanie łączności z odpowiednimi instytucjami i organizacjami za granicą,

10) prowadzenie dokumentacji i informacji naukowej i naukowo-technicznej,

11) opracowywanie norm w myśl art. 2 pkt. 2) ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz o polskich normach i standardach (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 493),

12) współpraca z komisjami usprawnień centralnych zarządów lub zjednoczeń branży włókienniczej, będących w zarządzie Ministerstwa Przemysłu Lekkiego,

13) opracowywanie książek, czasopism, biuletynów, sprawozdań, instrukcji, druków itp.,

14) organizowanie i prowadzenie konferencji i zjazdów naukowych, kursów, wykładów, odczytów itp.

§ 5. 1. W ramach Głównego Instytutu mogą istnieć instytuty specjalne.

2. Instytuty specjalne tworzone są i zwijane zarządzeniami Ministra Przemysłu Lekkiego.

Rozdział II.

Władze Głównego Instytutu.

§ 6. Zwierzchni nadzór nad Głównym Instytutem sprawuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 7. Władzami Głównego Instytutu są: Dyrektor Naczelny i Rada Naukowa.

§ 8. 1. Główny Instytut prowadzi i reprezentuje Dyrektor Naczelny samodzielnie.

2. Dyrektor Naczelny zarządza Głównym Instytutem przy pomocy podległych mu dwóch zastępców do spraw: naukowo-technicznych i finansowo-administracyjnych.

3. Dyrektora Naczelnego i jego zastępców powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 9. Dyrektor Naczelny kieruje pracami Głównego Instytutu.

§ 10. Zastępca Dyrektora Naczelnego do spraw naukowo-technicznych pełni funkcje, powierzone mu przez Dyrektora Naczelnego, oraz jest z urzędu jego zastępcą.

§ 11. Zastępca Dyrektora Naczelnego do spraw finansowo-administracyjnych kieruje sprawami finansowo-administracyjnymi Głównego Instytutu oraz instytutów specjalnych.

§ 12. 1. Rada Naukowa składa się z przewodniczącego oraz z członków, powołanych na okres 3 lat w liczbie co najmniej 8 osób spośród przedstawicieli przemysłu, nauki, organizacji pracowników, zainteresowanych instytucji i wybitnych znawców różnych specjalności.

2. Członków Rady Naukowej i jej przewodniczącego powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Lekkiego.

3. Dyrektor Naczelny, jego zastępcy i inni pracownicy Głównego Instytutu nie mogą wchodzić w skład Rady Naukowej, natomiast mogą brać udział w jej posiedzeniach z głosem doradczym.

§ 13. Do zakresu działania Rady Naukowej należy nadzór nad działalnością Głównego Instytutu, a w szczególności:

a) opiniowanie programu prac, budżetu i działalności Głównego Instytutu,

b) inicjowanie prac naukowo-badawczych,

c) opiniowanie w sprawach wniesionych przez Dyrektora Naczelnego,

d) przedkładanie Ministrowi Przemysłu Lekkiego wniosków w przedmiocie tworzenia w ramach Głównego Instytutu instytutów specjalnych (§ 5).

§ 14. 1. Posiedzenia Rady Naukowej zwołuje jej przewodniczący.

2. Przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady Naukowej przynajmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego.